د حضرت یُونس نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

پېژندګلو

د حضرت یُونس د کِتاب بنیادی پېغام دا دے چې د خُدائ پاک پېغام د ټولې دُنیا دپاره دے، نۀ صرف د هغه خلقو دپاره چې زمونږ په شان وی یا زمونږ خوښ وی. خو خُدائ پاک هر یو قوم ته په یوه سترګه ګوری. خُدائ پاک د هر چا نه حقیقی توبه غواړی. خُدائ پاک د خلقو د نېکو اعمالو فکر نۀ کوی په څۀ چې انسانان خوشحالېږی بلکې هغه زمونږ د زړونو او احساساتو په حقله فکرمند دے. کله چې خُدائ پاک حضرت یُونس نینوه ته لېږلو چې خلقو ته د عدالت د ورځې خبردارے ورکړی، نو هغۀ بغاوت وکړو او په نتیجه کښې هغه یو غټ کب ثابت تېر کړو بیا یې توبه وکړه او د دې هر څۀ نه پس یې د خُدائ پاک مرضی پوره کړه. کله چې د نینوه خلقو توبه وکړه نو د حضرت یُونس د بغاوت وجه څرګنده شوه. هغه په دې خبره پرېشانه وو چې هسې نه چې خُدائ پاک به د نینوه خلق معاف کړی، او چې کله خُدائ پاک هغوئ معاف کړل نو حضرت یُونس په دې باندې نارضا شو. د حفظ کولو دپاره ۳:۸ آیت ”هر یو په راستئ سره د زړۀ له کومې خُدائ پاک ته دُعا وکړی، او هر یو د خپلې بدعملئ نه واوړی او ظلم زیاتے پرېږدی.“

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت یُونس د مالِک خُدائ نه تښتېدل

١ ١ د مالِک خُدائ کلام د امِتی په زوئ یُونس نازل شو،
٢ ”سمدستی د نینوه لوئ ښار ته لاړ شه او د هغې خلاف
زما د فېصلې اعلان وکړه، ځکه چې ما لیدلی دی چې د دغه
ښار خلق ڈومره بدعمله دی.“ ٣ خو یُونس د مالِک خُدائ
نه وتښتېدو او ترسیس ته روان شو. هغه یافا ښار ته ورسېدو،
هلته هغهٔ وکتل چې یو سمندری جهاز ترسیس ته تلو والا
دے. هغهٔ کرایه ورکړه او سمندری جهاز ته وختو او ترسیس
ته روان شو چې د مالِک خُدائ نه وتښتی. ٤ خو مالِک
خُدائ په سمندر یو لوئ طوفان راوستو، او طوفان دومره تېز
وو چې د جهاز د ماتېدو خطره وه. ٥ د سمندری جهاز
ماڼکیان ډېر یرې واخستل او هر یو خپل خُدائ ته چغې
وهلې. او هغوئ د جهاز د وزن سپکولو دپاره سامان سمندر
ته وغورزولو. خو یُونس ښکته کوز شوے وو، هلته هغه په
خوږ خوب اودهٔ پروت وو. ٦ د جهاز مشر هغهٔ له ورغلو
او ورته یې ووئیل چې، ”تهٔ څنګه اودهٔ یې؟ پاڅه او خپل
خُدائ ته سوال وکړه. کېدے شی چې هغه زمونږ خیال
وساتی، او مونږ تباهئ نه بچ شُو.“ ٧ د جهاز ماڼکیانو یو بل
ته ووئیل چې، ”راځئ چې پچه واچوو چې پته ولګی چې
څوک د دې افت ذمه وار دے.“ نو هغوئ پچه واچوله او پچه
د یُونس د نوم راووتله. ٨ نو هغوئ ورته ووئیل چې، ”مونږ
ته ووایه چې څوک د دې ذمه وار دے چې مونږ ټولو ته یې دا
مصیبت جوړ کړو؟ تهٔ څهٔ کار کوې؟ تهٔ د چرته نه راغلے
یې؟ تهٔ د کوم مُلک یې؟ تهٔ د کوم قوم یې؟“ ٩ هغهٔ جواب
ورکړو، ”زهٔ عبرانے یم او زهٔ د مالِک خُدائ عبادت کوم، د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

آسمانی خُدائ پاک، چا چې زمکه او سمندر پېدا کړی دی.“
١٠ يُونس هغوئ ته دا هم وفرمائيل چې، ”زهٔ د مالِک خُدائ
د حضور نه تښتم.“ دې هر څهٔ اورېدو سره مسافر سخت
ويرېدل او ورته يې ووئيل، ”دا تا څهٔ کړی دی؟“ ١١ د
سمندر چپې لا نورې هم زياتېدې نو هغوئ هغهٔ نه تپوس
وکړو، ”مونږ تا سره څهٔ وکړُو چې مونږ دپاره دا سمندر په
آرام شی؟“ ١٢ ”ما اوچت کړئ او سمندر ته مې
وغورزوئ،“ يُونس ورته جواب ورکړو، ”نو طوفان به قلار
شی. ما ته پته ده چې دا زما غلطی ده چې په تاسو دا لوئ
طوفان راغلو.“ ١٣ باوجود د دې، هغه سړو چپو وهلو سره
د سمندر غاړې ته د تلو ډېر کوشش وکړو. خو هغوئ ونهٔ
رسېدل، ځکه چې سمندر کښې طوفان د مخکښې نه نور هم
خطرناک شو. ١٤ نو هغوئ د يُونس مالِک خُدائ ته چغې
کړې، ”اے مالِکه خُدايه، مونږ د دې سړی د ژوند د ختمولو
په وجه مړهٔ نهٔ کړې. مونږ د يو بې‌گناه سړی په مرګ باندې
راونهٔ نيسې، ځکه چې اے مالِکه خُدايه، تهٔ هغه څهٔ کوې څهٔ
چې ستا رضا وی.“ ١٥ نو بيا هغوئ يُونس اوچت کړو او
سمندر ته يې وغورزولو، او طوفان سمدستی قلار شو. ١٦
په دې کار هغه خلق د مالِک خُدائ نه ډېر ويرېدل او هغوئ
يوه قربانی پېش کړه او منښتې يې ومنلې. ١٧ خو مالِک
خُدائ يو غټ کب راولېږلو چې يُونس تېر کړی، او يُونس
درې ورځې او درې شپې د کب په ګېډه کښې وو.

د حضرت يُونس دُعا

٢ ١ د کب په ګېډه کښې يُونس مالِک خُدائ، خپل خُدائ

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پاک ته دُعا وکړه. ٢ هغهٔ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ ته ما په
خپل تکليف کښې آواز وکړو، او هغهٔ ما له جواب راکړو. ما
د عالمِ ارواح نه د مدد دپاره آواز وکړو، او تا زما فرياد ته
غوږ ونيولو. ٣ تا زهٔ لاندې ډوبو اوبو کښې د سمندر مينځ
ته وغورزولم، او د سمندر زورَورو چپو زهٔ راګېر کړم، او
هغه ټولې زورَورې چپې چې تا رالېږلې وې په ما تېرې شوې.
٤ ما ووئيل، زهٔ ستا د حضور نه شړلے شوے يم، خو زهٔ
به بيا هم ستا مقدس کور ته ګورمه. ٥ اوبو زهٔ مرګ پورې
راګېر کړم، سمندر زهٔ ډُوب کړم، او د سمندر واښهٔ زما د
سر نه راتاؤ شُو. ٦ زهٔ لاندې د غرونو بېخ پورې ډوب
شوم، لاندې زمکې زهٔ د همېشه دپاره بنديوان کړم. خو تا زما
ژوند د کندې نه راوويستو، اے زما مالِکه خُدايه. ٧ کله
چې زما ساه وتله، نو اے مالِکه خُدايه ما ته تهٔ ياد وې، او
زما دُعا ستا مقدس کور کښې تا ته درورسېده. ٨ هغه
څوک چې د بېکاره بُتانو عبادت کوى، هغوئ د مالِک خُدائ
ټولو رحمونو ته شا کوى. ٩ خو زهٔ به د شُکر ګزارۍ آواز
سره تا ته قربانى وکړم. او څهٔ منښته چې ما منلې ده هغه به
زهٔ پوره کوم. مالِک خُدائ خلاصونکے دے.“ ١٠ او مالِک
خُدائ کب ته حُکم وکړو، او کب يُونس په اوچه زمکه بهر
وغورزولو.

د حضرت يُونس نينوه ته تلل

٣ ١ بيا په دويم ځل د مالِک خُدائ کلام په يُونس نازل
شو، ٢ ”د نينوه لوئ ښار ته لاړ شه او هغوئ ته هغه پېغام
واوروه کوم به چې زهٔ تا له درکوم.“ ٣ يُونس د مالِک

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خُدائ حُکم ومنلو او نينوه ته لاړو. نو د نينوه ښار دومره
لوئ وو چې د دې نه پېدل تېرېدو دپاره درې ورځې پکار وې.
۴ په اوله ورځ چې يُونس په ښار کښې روان وو، هغهٔ
اِعلان وکړو چې، ”تيک څلوېښت ورځې پس به نينوه تباه
شی.“ ۵ د نينوه خلقو د خُدائ پاک په پېغام يقين وکړو.
هغوئ د روژې اعلان وکړو او ټولو لويو او واړو د ټاټ
جامې واچولې چې خپل غم څرګند کړی. ۶ کله چې د
نينوه بادشاه ته د يُونس پېغام ورسېدو، نو هغه د خپل تخت نه
کوز شو، خپله شاهی چُوغه يې وويستله، د ټاټ جامې يې
واغوستلې او په خاورو کښې کښېناستو. ۷ بيا هغهٔ د نينوه
خلقو ته يو فرمان جاری کړو چې، ”د بادشاه او د هغهٔ د
وزيرانو حُکم دے چې، هيچا ته د خوراک څښاک اجازت
نشته. غوا ميښه او ګډې چېلۍ سره سره ټول ځناور هم په
دې کښې شامل دی. مهٔ يې خوراک ته پرېږدئ او مهٔ اوبهٔ
ورکوئ. ۸ خو پرېږدئ چې ټول خلق او ځناور د ټاټ
جامې واغوندی. او هر يو په راستۍ سره د زړهٔ له کومې
خُدائ پاک ته دُعا وکړی، او هر يو د خپلې بدعملۍ نه واوړی
او ظلم زياتے پرېږدی. ۹ څهٔ پته لګی؟ کېدے شی چې
خُدائ پاک خپله فيصله بدله کړی او خپل سخت غضب
ختم کړی، او مونږ د تباه کېدو نه بچ شُو.“ ۱۰ کله چې
خُدائ پاک وليدل چې هغوئ څهٔ وکړل او څنګه هغوئ د
خپلو بدو عملونو نه واوړېدل، نو هغه ورحمېدو او په هغوئ
يې هغه تباهی رانهٔ وستله کومه چې هغهٔ وئيلې وه.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت يُونس غصه

۴ ۱ خو يُونس په دې ډېر خفه وو او هغه سخت غصه
شو. ۲ هغهٔ مالِک خُدائ ته دُعا وکړه، "اے مالِکه خُدايه،
ولې هم دا زما خيال نهٔ وو چې تهٔ به داسې کوې کله چې زهٔ لا
په خپل کور کښې وم؟ نو په هم دې وجه زهٔ دومره زر
ترسيس ته وتښتېدم. ما ته پته وه چې تهٔ رحمان او رحيم
خُدائ يې، تهٔ په غصه کښې صبر کوونکے او د مينې نه ډک
يې، داسې مالِک خُدائ يې چې په افت رالېږلو کښې خپله
فېصله بدلوې. ۳ نو اوس، اے مالِکه خُدايه، ما مړ کړه،
ځکه چې د دې ژوند نه به مرګ ښهٔ وي." ۴ مالِک خُدائ
ورته وفرمائيل، "آيا تا ته د غصه کېدو څهٔ حق شته؟" ۵
يُونس بهر ووتلو او د ښار د نمرخاتهٔ طرف ته په يو ځائ
کښې کښېناستو. هغهٔ هلته د ځان دپاره دالان جوړ کړو، او د
هغې د سورې لاندې کښېناستو او اِنتظار يې کولو چې دې
ښار سره به څهٔ چل کيږي. ۶ بيا مالِک خُدائ د يو بوټي
بندوبست وکړو او دا يې د يُونس دپاسه لوئ کړو چې د هغهٔ
په سر باندې سورے جوړ کړی او د هغهٔ غصه سړه کړی، او
يُونس د دې په ليدو ډېر خوشحاله شو. ۷ خو بل سحر
وختی خُدائ پاک يو چينجے راولېږو، چې هغه بوټے يې
وخوړو او هغه بوټے مړاوے شو. ۸ کله چې نمر راوختلو،
نو خُدائ پاک د مشرق د طرف نه توده هوا راولېږله، او د
يُونس په سر نمر دومره تېز لګېدو چې هغه ګرمۍ ووهلو. هغهٔ
مرګ وغوښتو، او وې فرمائيل چې، "د دې ژوند نه به زما
دپاره مرګ ښهٔ وي." ۹ خو خُدائ پاک يُونس ته وفرمائيل،
"ولې تهٔ د دې بوټي په حقله د غصه کېدو څهٔ حق لرې؟" "آو،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زۀ يې لرم،“ يُونس ورته وفرمائيل، ”زۀ دومره غصه يم چې د
دې ژوند نه راله مرګ ښۀ دے.“ ١٠ خو مالِک خُدائ ورته
وفرمائيل، ”تۀ په دې بوټى دومره غمګين شوې، اګر چې تا د
دې دپاره څۀ نۀ دى کړى او نۀ دې غټ کړے دے. دا په يوه
شپه کښې زرغون شو او په يوه شپه کښې اوچ شو. ١١ خو
په نينوه کښې د يو سل او شلو زره نه زيات خلق اوسيږى
څوک چې په ښۀ او بد نۀ پوهيږى، او ورسره ډېر څناور هم
دى. ولې ما ته دا نۀ دى پکار چې زۀ په دغه غټ ښار رحم
وکړم؟“

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699
pashtobibles.org © يوسفزى ٢٠١٩
Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.